

Concreditum est. Rom. 3. 2. 1 Cor. 9. 17. Gal. 2. 7. 1 Tim. 1. 11. & Tit. 1. 3. Exp. Pro fidei habitus fuit, aliusque credidit illi. X. i. q. II. & VIII. Conj. np. Fidem habuit: 2 Maccab. 12. 13. Fidum firmumque existimavit. cca. 2, Securitatem rogavit: protectionem imploravit. 2 Macc. 28. fin. cca. 3, Recepit se in fidem, confugit. **אלי**. 2 Macc. 21. 25, 29.

אמן & **אמן** Act. 2, & 3, I. 2, Contr. **אמן** Secu- ritas. Gen. 38. 11. Psal. 71. 3. & 118. 165. Ro. 3, Rectitudo, integritas, sinceritas.

אמן pro **אימן** Optimum, maximè sin- cerum.

אמן Ag. securus, tutus: minimè timens.

אמן Act. 2, & 3, I. 2, ipsa Securitas, fi- des. 3, Securitatis libellus. Fœdus quo quis securus, protectio. 4, Integritas, sin- ceritas.

אמן i. q. **אמין** seq. Quo quis securus est & tutus.

אמן Camela firma, minimè cæspitans.

אמין Ag. 2, 3, **אמין**; Firmus, con- stans. 2, Secu- rus, tutus. 3, Fides, is cui fides habetur. Cu- jus fidei tutò quid committitur. Ebr. 3. 2, 5. quin & Omne id unde securitas habetur. Pl. pecul. Qui publicæ securitati & rerum custodiæ præfunt: 2 Reg. 10. 5. Fidentiores, Principes, Magnates, c. 24. 12. 15. uti et Publicani. 4, Cum Articulo est ex nominibus & attributis Dei unum; et 5, cum Artic. Securum Oppidum, sc. Mecca, quòd ibi se- curitas **אמין** et **אמין** Admodum fidus. In- tensivum proximè præ- ced.

אמין Qui petunt aut adire cupi- unt aut visunt Domum, i. e.

templum Meccanum. Cor. sed est ab **אמן**.

אמין et **אמין** malè cum Tesdid **אמן** Amen, ita sit.

ורק אמוניון Lat. Folia dumuchium, lauri. Avic. I. p. 332. l. 43. Ar.

אמן Ar. **אמן**, Pl. **אמן**, **אמן** it. ultimâ Singularis omnibus tribus vocalibus affectâ, Dies hesternus. 2, Me- tonymicè Tempus propinquum, sc. cum Articulo; sine hoc a. Adverbialiter usurpatur, Hester- nâ die. Cam.

אמן Hebr. **אמן**, cum Kefra ultima, ad vitandum duarum quiescentium concur- sum, quomodo effertur vulgò: Heri. Gen. 31. 2. Psa. 89. 4. Joh. 4. 52. Act. 7. 28.

אמן et **אמן** Heri. **אמן** Hesternus. Gigg.

אמן et **אמן** Gr. **Αμν**, species fe- minis cumino minoris. Diosc. III. 70. Plin. l. 20. c. 15.

אמון Plantæ nodo- sæ species, **אמון** adnab **אמון** foliis ferè olivæ, fructu rubro, astringente ama- roro.

אמן Ar. V. et X. **אמן** et **אמן**

Fuit vel evasit **אמן** Imbecillis mente & parum in- telligens: qui cuivis assenti- tur & morem gerit, præ infirmitate intellectûs. 2, Inconstans. 3, Qui cibum alienum caprat & non vocatus ad mensam accedit; illud a. de viris plerumque dicitur, et rarò de fœmina.

אמן et **אמן** Intestina, **אמן** Pl. **אמן** pertinet ad **אמן**

אמן Ch. **אמן**, **אמן**, **אמן** et **אמן** v. in **אמן** Utrinque patens, vel apertum. Aruch ex capitulis R. Eliesaris c. 42. **אמן**

et Chalda. Syr. Arab. LXX et Vulg. interpretan- tur, Robusti. Const. Job 36. 19.

Ch. **אמן** Clausit, obfirmavit. i. q. **אמן**. **אמן** Crudum, caro non fatis cocta vel af- lata: quandoque simpliciter Affatura. Sanh. f. 39. 1. Schab. f. 128. 1. Videtur esse Gr. **αμνός** Crudus. **אמן** v. **אמן**.

Sam. **אמן** Defectus, deficientia: qs. à **אמן** Sufficit, in contrario significatu. Gen. 47. 15, 16. Deut. 32. 36.

Æth. **አሙ**: et **አሙ**: v. **ዐሙ**: **አሙ**: Amos, No. viri, Luc. 3. 25.

Ar. **أمن** v. **أمن**, ibique lege, aut Jusculum cibi **السكباج** Alsicbazi dicti, refrigeratum, pin- guedine per colationem priùs ex- emptâ. Vox peregrina Arabismo donata.

أمن Non curavit & neglexit objurga- tionem.

أمن Non curatus: Non hærens in ani- mo monitum aut consilium: ita Cùm quis incogitanter loquitur quod minùs voluit.

אמן Ch. **אימקסירוס** Medr. Cant. 7. 8. B. M. **ήμικσείρος**.

Syr. **أمن** Lacerta: Al. Mustelæ spe- cies; præ. nymphula: Felis: Hirundo: Lev. 11. 30. Venenum aspidis; Tela aranæ. BB. Prov. 30. 28. ubi respondet Ch. **אמן**, à quo vi- detur deductum.

Ar. **أمن** pro **أمن**, Angulus oculi qui ad nasum est, ex quo la- crymæ manant. Gr. **παντίρ**.

אמן **אמן** Dixit, locutus est, elocutus est. pec. Actum ipsum dicendi significat; ut **אמן** rei, vel causæ dispositionem: sic Latine, Loqui et Dicere. Al. posterius **אמן** significatum asperum habet; prius **אמן** mol- lem. Cùm ad cor refertur, Cogitavit, statuit apud se. Psa. 2. 7. Part. Pl. Psa. 4. 7. P. P. Mich. 2. 7.

Inf. Num. 17. 1. Imp. Psa. 4. 5. Fut. **אמן** **אמן** Isa. 43. 6. Gen. 1. 3. et eliso **אמן** 2 Sam. 19. 13. Af. **אמן** Pl. 139 20. Niph. **אמן** Dictus est, nuncupatus est. Dan. 8. 26.